KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 45.289/3
VAN 28 OKTOBER 2008

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 7 oktober 2008 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur verzocht haar, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid", heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Daarnaast bevat dit advies ook een aantal opmerkingen over andere punten. Daaruit mag echter niet worden afgeleid dat de afdeling wetgeving binnen de haar toegemeten termijn een exhaustief onderzoek van het ontwerp heeft kunnen verrichten.

*

* *

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe uitvoering te geven aan titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), met als opschrift "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen".

De inhoud van het ontwerp komt neer op wat volgt.

In hoofdstuk I worden een aantal begrippen gedefinieerd die verder in het ontwerp worden gebruikt, en worden de verordeningen vermeld waarop de bepalingen van titel XVI van het DABM en de uitvoeringsbesluiten ervan, van toepassing worden verklaard.

In hoofdstuk II wordt de afdeling, bevoegd voor bestuurlijke handhaving aangewezen als gewestelijke entiteit die bevoegd is voor het opleggen van de alternatieve bestuurlijke geldboete of de exclusieve bestuurlijke geldboete.

Hoofdstuk III bevat een verwijzing naar de bijlagen met de lijsten van milieu-inbreuken.

Hoofdstuk IV regelt de organisatie van het milieuhandhavingsbeleid en handelt over het milieuhandhavingsprogramma, het milieuhandhavingsrapport en de Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving.

Hoofdstuk V heeft betrekking op het toezicht. In afdeling I worden de toezichthouders aangewezen en worden onder meer de voorwaarden bepaald waaronder zij kunnen worden aangewezen. In afdeling II worden de toezichtopdrachten bepaald en in afdeling III de toezichtrechten, namelijk monsternemingen, metingen, beproevingen en analyses. De afdelingen IV en V handelen over de vaststelling van, respectievelijk, milieu-inbreuken en milieumisdrijven.

Hoofdstuk VI bevat regels in verband met bestuurlijke maatregelen. In afdeling I worden de bevoegdheden van de provinciegouverneur en van de burgemeester vastgelegd. Afdeling II bevat de procedure voor het opleggen van bestuurlijke maatregelen en in afdeling III wordt de beroepsprocedure tegen het besluit houdende bestuurlijke maatregelen vastgesteld. In afdeling IV wordt het verzoek tot oplegging van bestuurlijke maatregelen geregeld.

Hoofdstuk VII handelt over de bestuurlijke geldboeten. Afdeling I heeft betrekking op het Milieuhandhavingscollege, afdeling II bevat voorschriften in verband met het dossier houdende oplegging van een alternatieve bestuurlijke geldboete en afdeling III bevat voorschriften in verband met het beroep bij het Milieuhandhavingscollege.

Ten slotte heeft hoofdstuk VIII betrekking op veiligheidsmaatregelen en bevat hoofdstuk IX slotbepalingen.

3.1. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt in beginsel geboden door verschillende artikelen van titel XVI van het DABM.

3.2. Voor de volgende artikelen dient evenwel (mede) rechtsgrond te worden gezocht in andere wetten of decreten, of dient te worden vastgesteld dat er zelfs geen rechtsgrond aanwezig is.

3.2.1. Artikel 14 van het ontworpen besluit bevat een erkenningsregeling voor de instellingen die de bevoegdheid krijgen om de in artikel 13 ervan bedoelde opleidingen te verstrekken die dienen te worden gevolgd om een bekwaamheidsbewijs te krijgen dat wordt vereist voor bepaalde toezichthouders.

De rechtsgrond hiervoor wordt gezocht in artikel 16.3.4 van het DABM. Luidens deze bepaling kan de Vlaamse Regering, binnen de perken van de begrotingskredieten, de aanstelling van toezichthouders, vermeld in artikel 16.3.1, § 1, 2/, 3/, 4/ en 5/, van het DABM subsidiëren, alsook ondersteuning geven voor de opleiding en de permanente vorming van die toezichthouders. De Vlaamse Regering kan hiertoe de nadere regels bepalen.

De vraag rijst of de Vlaamse Regering in de delegatie die haar wordt verleend bij voornoemd artikel 16.3.4, voldoende rechtsgrond vindt om de in artikel 14 van het ontworpen besluit vervatte erkenningsregeling uit te werken.

In verband met de aan de Vlaamse Regering verleende delegatie om "de nadere regels te bepalen" heeft de Raad van State in advies 42.324/AV/3 van 20 maart 2007 bij het ontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 21 december 2007 [(1)] opgemerkt: "Ofwel omvat die opdracht aan de Regering niets meer dan wat reeds vervat is in de algemene uitvoeringsbevoegdheid waarover de Vlaamse Regering beschikt op grond van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. In dat geval is die opdracht overbodig en mag die dan ook uit het ontwerp worden weggelaten. Ofwel reikt de aan de Vlaamse Regering verleende opdracht verder dan wat in de algemene uitvoeringsbevoegdheid is vervat, en dient in dat geval die opdracht nader te worden gepreciseerd" [(2)].

De Raad van State dient vast te stellen dat artikel 16.3.4 van het DABM op dat punt ongewijzigd is gebleven. In de memorie van toelichting wordt betreffende die bepaling opgemerkt dat de initiatieven die de Vlaamse Regering dienaangaande wenst te

---

(1) Decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen".

(2) *Parl. St.*, Vl. Parl., 2006-2007, nr. 1249/1, p. 227.

nemen, moeten passen binnen de perken van de begrotingskredieten [3]. Hieruit blijkt dat er band moet bestaan met uitgaven die de Vlaamse Regering verricht. In de ontworpen bepalingen lijkt dit niet het geval te zijn.

Hieruit volgt dat artikel 14 van het ontworpen besluit dan ook de nodige rechtsgrond ontbeert.

3.2.2. Krachtens artikel 47 van het ontworpen besluit kunnen de toezichthouders bij de houder van de te bemonsteren stoffen de nodige technische middelen en het nodige personeel "kosteloos opvorderen" om de monsterneming uit te voeren.

Voor die bepaling wordt, wat die "technische middelen" betreft, een specifieke rechtsgrond geboden door artikel 16.3.14, § 2, van het DABM.

Volgens de gemachtigde zou artikel 16.3.16 van het DABM, *juncto* artikel 16.3.20 van het DABM, rechtsgrond bieden voor een kosteloze terbeschikkingstelling van personeel.

Met dat standpunt van de gemachtigde kan evenwel niet worden ingestemd. Voor het kosteloos opvorderen van technische middelen heeft de decreetgever geoordeeld dat in een specifieke rechtsgrond diende te worden voorzien. De Vlaamse Regering kan zich dan ook niet, bij gebreke van een specifieke bepaling, op een zeer algemene bepaling in het DABM beroepen om in eenzelfde regeling te voorzien wat de kosteloze terbeschikkingstelling van personeel betreft.

Artikel 47 ontbeert dan ook, voor zover erdoor voorzien wordt in het kosteloos ter beschikking stellen van personeel, de nodige rechtsgrond

3.2.3. Voor artikel 69 van het ontwerp, dat de wijze van oproep van de kandidaten en de wijze van de kandidatuurstelling voor het Milieuhandhavingscollege regelt, alsmede de wijze van benoeming van de leden van dit college, en voor artikel 70 van het ontwerp, dat de verlenging van het mandaat als lid van dit college na evaluatie en na advies van de Vlaamse Hoge Raad voor de Milieuhandhaving regelt, dient telkens, wat de rechtsgrond

---

[3] *Parl. St.*, Vl. Parl., 2006-2007, nr. 1249/1, p. 29.

betreft, beroep te worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid welke de Vlaamse Regering ontleent aan artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gelezen in samenhang met artikel 16.4.21, § 4, van het DABM.

3.2.4. In artikel 71 van het ontwerp wordt de eedformule bepaald en de eedaflegging geregeld van de leden van het Milieuhandhavingscollege en de griffiers.

Uit artikel 192 van de Grondwet, naar luid waarvan geen eed kan worden opgelegd dan krachtens de wet en de wet de formule vaststelt, volgt dat het aan de Vlaamse Regering niet toekomt om, bij gebreke van een uitdrukkelijke machtiging daartoe van de decreetgever, zelf een eed op te leggen en in een eedformule te voorzien.

Aangezien te dezen het DABM geen delegatie daartoe bevat, ontbreekt dan ook voor artikel 71 de nodige rechtsgrond.

3.2.5. De artikelen 80 en 81 van het ontworpen besluit voorzien in de opheffing van een aantal bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning. Die betrokken bepalingen vinden hun rechtsgrond in de artikelen 29 tot 35 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning.

Artikel 31 van het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI "Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen" vervangt artikel 29 van het decreet van 28 juni 1985 [(4)]. De artikelen 32 en 33 van hetzelfde decreet van 21 december 2007 heffen de artikelen 30 tot 35 van het decreet van 28 juni 1985 op.

De rechtsgrond voor die ontworpen opheffingen wordt dan ook geboden door artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met

---

(4) Luidens artikel 43, eerste lid, van het decreet van 21 december 2007 bepaalt de Vlaamse Regering de datum waarop dit decreet in werking treedt. Artikel 91 van het ontworpen besluit bepaalt dat het decreet van 21 december 2007 in werking treedt op 1 april 2009.

artikel 29 van het decreet van 28 juni 1985 en de artikelen 32 en 33 van het decreet van 21 december 2007.

3.2.6. Artikel 82 van het ontworpen besluit voorziet in de opheffing van artikel 224 van het besluit van de Vlaamse Regering van 14 december 2007 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de bodemsanering en de bodembescherming.

De rechtsgrond voor die opheffing wordt geboden door artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 172, § 1, van het decreet van 20 oktober 2006 betreffende de bodemsanering en de bodembescherming.

3.2.7. Bij artikel 83 van het ontworpen besluit wordt hoofdstuk IX, dat bestaat uit de artikelen 9.1 tot 9.3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams Reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer, opgeheven.

De rechtsgrond voor het genoemde artikel 83 wordt geboden door artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 54 van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zoals dit laatste artikel is vervangen bij artikel 21 van het decreet van 21 december 2007.

3.2.8. Artikel 84 van het ontworpen besluit voorziet in de opheffing van hoofdstuk VI, bestaande uit artikel 18, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 inzake de certificering van koeltechnische bedrijven.

De rechtsgrond voor het genoemde artikel 84 wordt geboden door artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 6 van de wet van 28 december 1964 betreffende de bestrijding van de luchtverontreiniging, zoals dit laatste artikel is vervangen bij artikel 11 van het decreet van 21 december 2007.

3.2.9. Bij artikel 85 van het ontworpen besluit wordt voorzien in de opheffing van artikel 38, §§ 1 en 4, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater.

Zoals de Raad van State, afdeling wetgeving, in advies 41.122/VR/3 van 3 oktober 2006 over een ontwerp dat heeft geleid tot het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006, reeds heeft opgemerkt, is er geen rechtsgrond voor artikel 38, § 1.

Aangezien thans artikel 38, § 1, wordt opgeheven, kan rechtsgrond hiervoor worden gevonden in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 6 van de voornoemde wet van 28 december 1964, zoals dit laatste artikel is vervangen bij artikel 11 van het decreet van 21 december 2007 en wat de opheffing van artikel 38, § 4, betreft, in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, gelezen in samenhang met artikel 10 van de wet van 28 december 1964, zoals dit laatste artikel is vervangen bij artikel 12 van het decreet van 21 december 2007.

3.2.10. De artikelen 87 en 88 van het ontworpen besluit voorzien in een overgangsregeling voor erkende instellingen die opleidingen kunnen verlenen voor het bekomen van een bekwaamheidsattest door bepaalde toezichthouders.

Aangezien voor de in artikel 14 ontworpen erkenningsregeling geen rechtsgrond aanwezig is (zie opmerking 3.2.1), ontbreekt ook voor de artikelen 87 en 88, die in een overgangsregeling voorzien, de nodige rechtsgrond.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

4. Aan de aanhef dient een lid te worden toegevoegd (dat het eerste lid wordt) waarin wordt verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

5. Het huidige eerste lid van de aanhef (dat het tweede lid wordt) dient te worden aangepast in het licht van hetgeen is opgemerkt betreffende de rechtsgrond voor het ontworpen besluit.

.../...

6. Aan de aanhef dienen leden te worden toegevoegd waarin melding wordt gemaakt van de besluiten waarvan de gehele of gedeeltelijke opheffing wordt beoogd (zie de artikelen 80 tot 85 van het ontwerp).

Artikel 4

7. Het is weinig zinvol dat de Vlaamse Regering haarzelf een verplichting oplegt. Artikel 4, tweede lid, van het ontwerp wordt dan ook beter weggelaten.

Artikel 7

8. In artikel 7, § 2, tweede en derde lid, van het ontwerp voege men telkens de woorden "van het decreet" toe vóór de woorden "wordt een presentievergoeding".

Artikel 11

9. In artikel 11 van het ontwerp wordt verwezen naar het "gezondheidsindexcijfer".

Het "gezondheidsindexcijfer" is evenwel geen geëigend juridisch begrip: de term verwijst naar het prijsindexcijfer dat berekend en benoemd wordt voor de toepassing van artikel 2 van het koninklijk besluit van 24 december 1993 ter uitvoering van de wet van 6 januari 1989 tot vrijwaring van 's lands concurrentievermogen, bekrachtigd bij de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen. Zulks dient in de ontworpen bepaling te worden gepreciseerd.

Artikel 17

10. Het verdient aanbeveling om in artikel 17, tweede lid, van het ontwerp te bepalen wat wordt verstaan onder de bij die bepaling vereiste "nuttige ervaring".

Artikel 19

11. Gelet op artikel 17, tweede lid, van het ontwerp dient in artikel 19, eerste lid, ervan het woord "of" te worden vervangen door het woord "en" vóór de woorden "het bewijs van de nuttige ervaring".

Artikel 21

12. In artikel 21, 1/, van het ontwerp dienen de haakjes te worden weggelaten.

Artikel 28

13. Gevraagd naar de draagwijdte van artikel 28, 3/, van het ontwerp, antwoordde de gemachtigde:

> "Het punt 3/ moet gelezen worden in samenhang met de punten 1/ en 2/, waar het toezicht telkenmale beperkt wordt tot de onbevaarbare waterlopen van categorie 1 en hun aanhorigheden. Om iedere twijfel daaromtrent weg te nemen, wordt voorgesteld om art. 28, 3/ als volgt aan te passen: «3/ de uitvoeringsbesluiten van de wet en het decreet, vermeld in 1/ en 2/, wat betreft de onbevaarbare waterlopen van categorie 1 en hun aanhorigheden, zoals bepaald in de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen.»."
>
> Met het voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 30

14. Gevraagd naar de draagwijdte van artikel 30, 3/, van het ontwerp, antwoordde de gemachtigde:

> "De verwijzing in punt 3/ naar de uitvoeringsbesluiten van de decreten, vermeld in 1/ en 2/, moet ook gelezen worden in samenhang met wat in de punten 1/ en 2/ is bepaald. Concreet betekent dit dat het toezicht op de uitvoeringsbesluiten van het Afvalstoffendecreet en het Milieuvergunningendecreet hier beperkt moeten blijven tot de aangelegenheden die expliciet opgenoemd zijn in de punten 1/ en 2/. Desgewenst kan art. 30, 3/ als volgt

worden aangepast: «3/ de uitvoeringsbesluiten van de decreten, vermeld in 1/ en 2/, wat betreft de aangelegenheden, vermeld in deze punten.»."

Met het voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 33

15. Gevraagd naar de draagwijdte van artikel 33, 3/, van het ontwerp, antwoordde de gemachtigde:

"Zoals in het antwoord op vraag 6 moet ook in art. 33 het punt 3/ gelezen worden in samenhang met de punten 1/ en 2/, waar het toezicht door de provinciale toezichthouders telkenmale beperkt wordt tot de onbevaarbare waterlopen van categorie 2 en 3 en hun aanhorigheden. Om iedere twijfel daaromtrent weg te nemen, wordt voorgesteld om art. 33, 3/ als volgt aan te passen: «3/ de uitvoeringsbesluiten van de wet en het decreet, vermeld in 1/ en 2/, wat betreft de onbevaarbare waterlopen van categorie 2 en 3 en hun aanhorigheden, zoals bepaald in de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen.»

Los van de hier gestelde vraag zal ook de formulering van de punten 1/ en 2/ aangepast worden aldus:

«1/ artikel 2 van de wet Oppervlaktewateren, wat betreft de onbevaarbare waterlopen van categorie 2 en 3 en hun aanhorigheden, zoals bepaald in de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen;

2/ artikel 12 van het Afvalstoffendecreet, wat betreft de onbevaarbare waterlopen van categorie 2 en 3 en hun aanhorigheden, zoals bepaald in de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen;»

Zodoende is de formulering van de punten 1/ en 2/ volledig in overeenstemming met de manier waarop art. 28, 1/ en 2/, is geformuleerd."

Met beide tekstvoorstellen van de gemachtigde kan eveneens worden ingestemd.

Artikel 35

16. Er is niet bepaald van wie de andere toezichthouders dan de gewestelijke toezichthouders het in artikel 35 van het ontwerp bedoelde legitimatiebewijs verkrijgen.

.../...

Volgens de gemachtigde gaat het om de afdeling, bevoegd voor erkenningen, bedoeld in artikel 1, 20/, van het ontwerp. Zulks dient in artikel 35, tweede lid, van het ontwerp te worden gespecificeerd.

Artikelen 46 en 54

17. De artikelen 46, eerste volzin, en 54, § 1, eerste volzin, van het ontwerp hernemen voorschriften die reeds zijn vastgesteld in artikel 16.3.15 van het DABM. Zo men het omwille van de leesbaarheid van de betrokken artikelen noodzakelijk acht om die voorschriften te hernemen, dient de juridische aard ervan te worden aangegeven door een verwijzing naar die laatste bepaling ("overeenkomstig ...").

Artikel 47

18. Artikel 47, eerste lid, van het ontwerp betreft het "kosteloos opvorderen" van de nodige technische middelen en van personeel van de houder van de te bemonsteren stoffen. Zoals bij het onderzoek naar de rechtsgrond voor het ontworpen besluit werd opgemerkt, is er voor een kosteloze terbeschikkingstelling van personeel voor het uitvoeren van de monsternemingen geen rechtsgrond, zodat de woorden "en personeel" in artikel 47, eerste lid, van het ontwerp in ieder geval dienen te vervallen.

Voorst moet worden opgemerkt dat in het kosteloos ter beschikking stellen van technische middelen reeds voorzien is bij artikel 13.3.14, § 2, van het DABM. Zo men het omwille van de leesbaarheid van artikel 47 van het ontwerp noodzakelijk acht aan deze regel te herinneren, dient de juridische aard ervan ook hier te worden aangegeven door een verwijzing naar die bepaling ("overeenkomstig ...").

Artikel 55

19. In artikel 55, eerste lid, van het ontwerp dient nader te worden gespecificeerd naar welke normen wordt verwezen met de term "Belgische normen".

Artikel 63

20. De vraag rijst of artikel 63, § 4, van het ontwerp, naar analogie van artikel 65, 5/, ervan, niet beter als 5/ van artikel 63, § 2, van het ontwerp wordt opgenomen.

Artikel 66

21. Krachtens artikel 16.4.18, § 4, van het DABM doet de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu, binnen zestig dagen na de ontvangst van het erin bedoelde beroep, erover uitspraak. De in artikel 66 van het ontwerp vervatte termijnen sporen niet met deze bepaling. Hierop gewezen, verklaarde de gemachtigde dat artikel 66 van het ontwerp als volgt zou worden aangepast:

> "Om de termijnen, in het geval van een ontvankelijk verklaard beroep, volledig in overeenstemming te brengen met art. 16.4.18, § 4, DABM, wordt voorgesteld om de tekst van art. 66, vanaf het punt 2/, te wijzigen aldus:
>
> «2/ als het beroep ontvankelijk wordt bevonden, dan brengt het hoofd van de afdeling, bevoegd voor bestuurlijke handhaving, of zijn gemachtigde de beroepsindiener, alsook de persoon die de bestreden beslissing heeft genomen, en de vermoedelijke overtreder daarvan met een aangetekende brief op de hoogte binnen zeven dagen na de ontvangst van het beroep.
>
> Binnen tien dagen na de ontvangst van de aangetekende brief, vermeld in het eerste lid, 2/, dient de persoon die de bestreden beslissing heeft genomen of zijn gemachtigde, het administratieve dossier met een aangetekende brief of door afgifte tegen ontvangstbewijs in bij de afdeling, bevoegd voor bestuurlijke handhaving. Dat administratieve dossier bevat minstens alle stukken en inlichtingen die relevant zijn voor de beoordeling van het beroep.
>
> Het hoofd van de afdeling, bevoegd voor bestuurlijke handhaving, of zijn gemachtigde stelt binnen een termijn van dertig dagen vanaf de ontvankelijkheidsverklaring een advies op over het beroep, vermeld in het eerste lid, 2/, en bezorgt dat onmiddellijk aan de minister.
>
> Uiterlijk dertien dagen na de ontvangst van dit advies doet de minister uitspraak over het beroep, vermeld in het eerste lid, 2/.
>
> Het hoofd van de afdeling, bevoegd voor bestuurlijke handhaving, ... (volgt de tekst van het huidige vierde lid).»."

Bijlagen

Algemene opmerking

22. Met uitzondering van de bijlagen VIII en XII, dienen in de bijlagen telkens in de eerste zin de woorden "tot aanvulling" te worden weggelaten.

23. Op enkele plaatsen in de bijlagen staan woorden tussen vierkante haakjes [(5)] of staan punten tussen vierkante haakjes [(6)].

Het is niet duidelijk wat hiervan de betekenis is. De stellers van het ontwerp dienen het ontwerp op dat punt aan een grondig nazicht te onderwerpen.

Bijzondere opmerkingen

24. In artikel 4 van het ontwerp wordt bepaald dat de lijst van de milieu-inbreuken, vermeld in artikel 16.1.2, 1/, f), en artikel 16.4.27, derde lid, van het DABM, de lijsten zijn die als bijlagen bij dit besluit zijn gevoegd.

Artikel 16.4.27, derde lid, derde volzin, van het DABM bepaalt dat die lijsten van milieu-inbreuken een omschrijving moeten bevatten van de juridische basis en van de concrete wettelijke verplichting.

Artikel 16.1.2, 1/, van het DABM omschrijft een milieu-inbreuk als een gedraging, in strijd met een voorschrift dat wordt gehandhaafd met toepassing van de titel XVI en somt de kenmerken van een milieu-inbreuk op.

In het licht van die bepalingen van het DABM in verband met de milieu-inbreuken kunnen, bij wijze van voorbeeld, bij de ontworpen bijlagen de volgende opmerkingen worden geformuleerd. De Raad van State wenst er evenwel bij de stellers

---

(5) Zie bijvoorbeeld bijlage XII, artikel 116, tweede zin.

(6) Zie bijvoorbeeld bijlage VIII, artikelen 3.5.6, § 1, 5.5.9 en 5.5.10.

van het ontwerp op aan te dringen de bijlagen op dit punt aan een nieuw onderzoek te onderwerpen.

24.1. Wat artikel 3, 3/, van het koninklijk besluit van 2 april 1974 houdende de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van de laboratoria en lichamen die, in het kader van de bestrijding van de geluidshinder, belast zijn met het beproeven van en de controle op apparaten en inrichtingen betreft, waarvan in bijlage IV gewag wordt gemaakt, rijst de vraag aan wie de aldaar bedoelde mededeling moet worden gedaan. Dat blijkt immers niet uit de tekst van het koninklijk besluit van 2 april 1974.

Hierover om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde geantwoord:

> "Bijlage VI betreft het koninklijk besluit van 2 april 1974 houdende de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van de laboratoria en lichamen die, in het kader van de bestrijding van de geluidshinder, belast zijn met het beproeven van en de controle op apparaten en inrichtingen.
> In het Vlaamse Gewest moet de aanvrager de gevraagde gegevens (identiteit van de natuurlijke persoon of personen die het laboratorium of de instelling exploiteren, of, wanneer het om een rechtspersoon gaat, de statuten van de vereniging en de namen van haar zaakvoerders of beheerders) meedelen aan de afdeling, bevoegd voor erkenningen: de afdeling Milieuvergunningen van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, zoals thans bepaald met toepassing van artikel 10 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 tot regeling van de delegatie van beslissingsbevoegdheden aan de hoofden van de departementen van de Vlaamse ministeries.
> Opmerking: dit besluit werd idd. niet opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 maart 2008 waarbij de sectorale regelgeving leefmilieu, natuur en energie in overeenstemming wordt gebracht met het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 (B.S. 21 mei 2008)".

Het ontworpen besluit dient op dit punt te worden aangevuld.

24.2. Bij artikel 6 van het voornoemde koninklijk besluit van 2 april 1974, waarvan gewag wordt gemaakt in bijlage IV, wordt bepaald dat de directeur van het erkend laboratorium of van het erkende lichaam, enerzijds, een register moet bijhouden voor controlemetingen waarom hij werd verzocht door de ambtenaren die daartoe door "de Koning" zijn aangewezen, en, anderzijds, uitslagen van de onderzoekingen moet zenden aan "de Minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Gezin".

Hierop gewezen, heeft de gemachtigde geantwoord:

"Bijlage VI betreft het koninklijk besluit van 2 april 1974 houdende de voorwaarden en modaliteiten voor de erkenning van de laboratoria en lichamen die, in het kader van de bestrijding van de geluidshinder, belast zijn met het beproeven van en de controle op apparaten en inrichtingen.
In het Vlaamse Gewest gebeurt de aanwijzing van ambtenaren bedoeld in (...) art. 6, 1/ door de Vlaamse Minister bevoegd voor Leefmilieu (besluit van de Vlaamse Regering van 7 november 1984 tot aanwijzing, voor het Vlaamse Gewest, van ambtenaren die bevoegd zijn voor het opsporen en vaststellen van de inbreuken op de regelen ter bestrijding van de geluidshinder).
In het Vlaamse Gewest wordt in art. 6, 2/ de Vlaamse Minister bevoegd voor Leefmilieu bedoeld.
Opmerking 1: dit besluit werd idd. niet opgenomen in het besluit van de Vlaamse Regering van 7 maart 2008 waarbij de sectorale regelgeving leefmilieu, natuur en energie in overeenstemming wordt gebracht met het kaderdecreet Bestuurlijk Beleid van 18 juli 2003 (B.S. 21 mei 2008)
Opmerking 2: Het KB van 2 april 1974 verwijst in art. 6, § 1 naar artikel 10 van de wet van 18 juli 1973 betreffende de bestrijding van de geluidshinder. Het decreet van 21 december 2007 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel XVI «Toezicht, handhaving en veiligheidsmaatregelen» bepaalt in artikel 16 dat artikel 10 van de wet van 18 juli 1973 wordt opgeheven. Het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid zou dus deze verwijzing moeten schrappen in het KB van 2 april 1974."

24.3. Wat artikel 5.5.19, § 1, van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 tot vaststelling van het Vlaams reglement inzake afvalvoorkoming en -beheer betreft, waarvan gewag wordt gemaakt in bijlage VIII, rijst de vraag of het hier wel een exclusieve "administratieve verplichting" betreft.

Hierover om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde geantwoord:

"De verplichting die via dit artikel wordt gelegd op de havenbeheerders bestaat uit het opstellen en toepassen van een kostendekkingssysteem voor de afgifte, inzameling en verwerking van afvalstoffen, betaald met bijdragen van aanlopende schepen. Het opstellen kan verstaan worden als een administratieve plicht, het in de praktijk brengen en doen naleven is een kritische succesfactor voor het vermijden van afvallozingen op zee.
In die context is de gedraging niet volledig administratief van aard en moet de bepaling uit de bijlage geschrapt worden."

24.4. Wat artikel 6.3.2.1, § 3, 1, van het voornoemde besluit van de Vlaamse Regering van 5 december 2003 betreft, waarvan gewag wordt gemaakt in bijlage VIII, rijst de vraag of een administratieve verplichting wordt opgelegd aan "OVAM".

Hierover om toelichting gevraagd, heeft de gemachtigde geantwoord:

"De inbreuk bestaat uit het niet naleven van de vormvereisten die door de OVAM worden gesteld; de potentiële overtreders zijn de gemeentelijke overheden, bedoeld in artikel 6.3.3.1."

Dat blijkt niet uit de ontworpen bepaling, welke op dit punt moet worden gepreciseerd.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	J. SMETS,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	H. COUSY, J. VELAERS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	A.-M. GOOSSENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. K. BAMS, auditeur.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

A.-M. GOOSSENS J. SMETS